

Шендрик К. А.,

студент;

науковий керівник:

к.е.н, доцент кафедри обліку, оподаткування,
та управління фінансово-економічною безпекою

Міньковська А. В.;

*Дніпровський державний аграрно-економічний університет
(м. Дніпро)*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИБОРУ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ФОРМИ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ

Мало придумати бізнес, його ще потрібно і реалізувати. При чому реалізувати вигідно. На початковому етапі це означає прийняття багатьох адміністративних рішень у виборі цільової аудиторії, постачальників, співробітників, офісу та багато інших питань. Однак одним з першорядних питань є вибір системи оподаткування фірми або підприємця.

В Україні існує 2 системи оподаткування:

- спрощена система або єдиний податок;
- загальна система оподаткування.

Спрощена система оподаткування – особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 ПКУ, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених цією главою, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

Підприємства та підприємці, що використовують спрощену систему оподаткування, сплачують єдиний податок, який заміняє частину інших податків та зборів згідно зі ст. 297 ПКУ [1]:

- податку на прибуток підприємств;
- податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності платника єдиного податку першої-третьої груп (фізичної особи);
- податку на додану вартість з операцій із постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які вибрали ставку єдиного податку 3%;
- податку на майно (у частині земельного податку), окрім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного

податку першої-третьої груп для провадження господарської діяльності та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва;

– рентної плати за спеціальне використання води платниками єдиного податку четвертої групи.

Для суб'єктів малого підприємництва, котрі вибирають спрощену систему оподаткування, чинним законодавством передбачено чотири групи платників єдиного податку. Кожній групі властиві певні умови та особливості діяльності:

1 група – ця система оподаткування тільки для ФОП. Вид діяльності : роздрібний продаж товарів на ринках і/або надання побутових послуг населенню. Ліміт на дохід 1 085 500 грн (167 МЗП) на рік. Ставка податку на 2022 рік – не більше 10% прожиткового мінімуму для працездатної особи – 248,10 грн / міс + ЄСВ 1430 грн / міс. На цій системі не можна використовувати працю найманих працівників, навіть родичів.

2 група – також система оподаткування тільки для ФОП. Вид діяльності: надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та населенню, виробництво/продаж товарів, діяльність у ресторанному господарстві. Ліміт на доходи 5 421 000 грн. (834 МЗП) на рік. Ставка податку на 2022 рік – не більше 20% мінімальної заробітної плати – 1300 грн / міс + ЄСВ 1430 грн / міс. Працю найманих осіб можна використовувати не більше 10 чоловік.

3 група – дана система оподаткування в Україні підходить як для ФОП, так і для підприємств. Вид діяльності: будь-які види діяльності, крім заборонених на єдиному податку. Ліміт на доходи – 7 585 500 грн. (1167 МЗП) на рік. Ставка 3% + сплата ПДВ або ставка 5% без ПДВ. Дана група передбачає необмежену кількість працівників.

4 група – дана група тільки для оподаткування сільськогосподарських виробників товарів – як юридичних осіб, так і ФОП. Вид діяльності: здійснюють виключно вирощування, відгодовування сільськогосподарської продукції, збирання, вилов, переробку такої власновирощеної або відгодованої продукції та її продаж. Обсяг доходу за рік – частка с/г товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75%. Ставки оподаткування даної групи залежать від кварталу за який сплачується податок: I кв. – 10%, II кв. – 10%, III кв. – 50%, IV кв. – 30% та розмір ставок податку з 1 га с/г угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування. Працю найманих осіб можна використовувати лише членів родини для юридичних осіб.

Загальна система оподаткування передбачає, як правило, сплату ПДВ 20%, ПДФО 18% ставку податку на прибуток в розмірі 18% та інші податки передбачені Податковим Кодексом. Дохід для цілей оподаткування розраховується на різницю між доходами і витратами, визначену згідно з Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, відповідно до Податкового Кодексу.

Також, у зв'язку з воєнними діями в Україні 15 березня 2022 року Парламент схвалив Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» в якому встановлюється особливості оподаткування єдиним податком з 1 квітня 2022 року до припинення воєнного стану, а саме:

1. можливість не сплачувати єдиний податок фізичними особами – підприємцями – платниками 1 та 2 груп на усій території країни з 1 квітня 2022 року до припинення воєнного стану;

2. Збільшується ліміт доходу для єдинників, які можуть перебувати на III групі єдиного податку до 10 млрд грн.

3. Встановлюється відсоткова ставка єдиного податку для єдинників III групи, які використовують «воєнні» особливості оподаткування, у розмірі 2% доходу та інші [2].

Отже, в Україні існує дві системи оподаткування: загальна та спрощена. Вибір системи оподаткування залежить від багатьох факторів. Загальна система оподаткування передбачає сплату всіх податків на загальних підставах, спрощена – сплата єдиного податку. Також, спрощена система оподаткування значно легша з точки зору ведення бухгалтерського обліку, але має низку обмежень. Так, існує список дозволених для цієї системи оподаткування видів діяльності. Окрім цього існують обмеження припустимого об'єму доходу та кількості найманих робітників. Не дивлячись на це, спрощена система оподаткування добре підходить для малого бізнесу, а загальна – для середнього та великого.

Список використаних джерел

1. Податковий Кодекс України: Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Дата оновлення: 16.04.2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану: Закон

України від 15.03.2022 р. № 2120-IX. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20>

Штепа Д. С.,
студент;
науковий керівник:
к.е.н., доцент кафедри обліку, оподаткування та УФЕБ
Саванчук Т. М.;
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
(м. Дніпро)

НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ

Питання нарахування та сплати земельного податку на сьогодні є дуже важливим, особливо в сучасній Україні. Недосконала система сплати податку дозволяє уникнути більшості фізичних та юридичних осіб належної сплати коштів у державний бюджет. Тому потрібно виділити значну увагу та зусилля для вирішення цієї проблеми. Спробую пояснити це все на пальцях, а саме: що таке земельний податок, хто є його платником, нарахування та які є проблеми у нарахуванні податку, пропозиція по вирішенню важливих проблем.

Земельний податок – це обов’язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), та постійних землекористувачів.

Платниками земельного податку є :

- власники земельних ділянок;
- власники земельних часток (паїв) та землекористувачі.

Власниками землі є юридичні та фізичні особи (резиденти та нерезиденти), які на законних підставах набувають права власності на землю в Україні, а також територіальні громади та держави щодо земель публічної та державної власності. Землекористувачі – юридичні та фізичні особи (резиденти та нерезиденти) на законних підставах набувають землі державної та загальнодоступної власності, у тому числі на умовах оренди [1].

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє: «відповідно до п. 286.1 ст. 286 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) підставою для нарахування земельного податку (податок) є дані державного земельного кадастру». Згідно з п. 286.5 ст. 286 ПКУ: «нарахування